

Prop. 135 S

(2014–2015)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjennelse av
EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015
av 30. april 2015 om innlemmelse
i EØS-avtalen av forordning (EU)
nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid
gjennom informasjonssystemet for det
indre marked («IMI-forordningen»)

Innhold

1	Innledning	5	Vedlegg	
2	Generelt om rettsakten	5	1	EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om endring av EØS-avtalens vedlegg X (Generelle tjenester) og protokoll 31 (Om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter) 10
3	Nærmere om innholdet i forordningen	6	2	Europaparlaments- og rådsfor- ordning (EU) nr. 1024/2012 av 25. oktober 2012 om forvaltnings- samarbeid gjennom informasjons- systemet for det indre marked og om oppheving av kommisjons- vedtak 2008/49/EF («IMI-forordningen») 12
4	EØS-komiteens beslutning	7		
5	Forholdet til norsk rett	7		
6	Økonomiske og administrative konsekvenser	7		
7	Konklusjon og tilråding	7		
	Forslag til vedtak om samtykke til godkjennelse av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltnings- samarbeid gjennom informasjons- systemet for det indre marked («IMI-forordningen»)	9		

Prop. 135 S

(2014–2015)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 12. juni 2015,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning

EØS-komiteen vedtok ved beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 å endre EØS-avtalen vedlegg X (Generelle tjenester) og protokoll 31 (Om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter) ved å innlemme europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om oppheving av kommisjonsvedtak 2008/49/EF («IMI-forordningen»).

Forordning 1024/2012 innebærer en videreføring av det eksisterende europeiske informasjonssystemet for det indre marked, som Norge allerede er en del av. Forordningen utgjør det rettslige grunnlaget for administrativt samarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked, og legger til rette for at systemet kan benyttes på flere områder.

Gjennomføring av forordningen krever lovendring. Stortingets samtykke til godkjenning av

EØS-komiteens beslutning er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26 annet ledd.

EØS-komiteens beslutning og forordning 1024/2012 i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om rettsakten

Anvendelsen av en rekke EØS-regler som styrer fritt varebytte og fri bevegelighet for personer, tjenester og kapital i det indre marked, krever at EØS-statene samarbeider mer effektivt og utveksler opplysninger med hverandre og med Europakommisjonen og EFTAs overvåkingsorgan (ESA). Målet er at samarbeidet skal bidra til et mer velfungerende og effektivt indre marked.

Europakommisjonen utviklet i 2008 et elektronisk informasjonssystem for det indre marked (IMI) for å styrke samarbeidet mellom myndighetene i EØS-statene på nasjonalt, regionalt og lokalt nivå. De aktuelle myndighetene kan med IMI som

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

verktøy effektivt utveksle informasjon om vilkårene for utøvelsen av økonomiske og næringsrelaterte aktiviteter i de respektive EØS-statene. Norge har vært bruker av systemet fra starten.

IMI håndterer opplysninger innenfor utvalgte områder av lovgivningen om det indre marked. Formålet med IMI er å forbedre det administrative samarbeidet og informasjonsutvekslingen mellom EØS-statenes myndigheter. Ved hjelp av IMI kan myndighetene i en EØS-stat finne relevante ansvarlige myndigheter i andre EØS-stater og ta direkte kontakt med henblikk på å avklare eventuelle spørsmål i forbindelse med deres saksbehandling.

Samarbeidet knytter seg til utveksling av informasjon i forbindelse med tillatelsesordninger eller bistand ved tilsyn med ulike aktører som opererer i flere EØS-stater. Norske myndigheter kan eksempelvis benytte IMI når en utenlandsk lege eller elektriker søker om godkjenning til å arbeide i Norge. Hvis norske myndigheter er i tvil om noe i tilknytning til saken, kan de benytte IMI til raskt å avklare eventuelle tvilsspørsmål hos myndighetene i hjemlandet.

IMI utviklet seg til å bli et system som fungerte godt for myndighetssamarbeid innenfor de første områdene som tok i bruk datasystemet. Europakommisjonen så muligheten for å overføre de positive erfaringene med IMI til andre områder. En slik utvikling krevde et bedre rettsgrunnlag både for bruk, datasikkerhet og prosesser for videreutvikling.

Europakommisjonen la 21. februar 2011 frem en strategi for å bygge ut og utvikle informasjonssystemet IMI. Forslaget til forordning ble fremlagt i august samme år. Forordning 1024/2012 ble vedtatt 25. oktober 2012, med virkning i EUs medlemsstater 20 dager senere.

3 Nærmere om innholdet i forordningen

Forordning (EU) nr. 1024/2012 erstatter kommisjonsbeslutning 2008/49/EF om gjennomføring av informasjonssystemet for det indre marked (IMI) med hensyn til vern av personopplysninger. Forordningen etablerer videre et horisontalt rettsgrunnlag for IMI. Det overordnede siktemålet er å fremme det indre marked ved å etablere gode betingelser for administrativt samarbeid. Forordningen gir nærmere regler som skal sikre effektiv bruk, personvern og datasikkerhet, samt prosesser for videreutvikling av systemet slik at det kan anvendes på andre områder der dette er formålstjenlig.

Forordningens materielt sett viktigste regler gjelder utveksling og vern av personopplysninger samt at det skal tilrettelegges for at IMI kan utvides til å omfatte nye områder.

Det fremgår av artikkel 4 at Europakommisjonen skal gjennomføre pilotprosjekter for å vurdere om IMI kan benyttes til forvaltningssamarbeid på nye områder. Europakommisjonen skal framlegge en vurdering av resultatet av pilotprosjektet, herunder spørsmål om vern av personopplysninger. Dersom resultatet av prosjektet tilsier bruk av IMI, kan Europakommisjonen fremme forslag til endring av IMI-forordningens vedlegg som innlemmer den aktuelle rettsakten.

Når det gjelder elektronisk utveksling av personopplysninger i IMI, skal dette være i samsvar med bestemmelsene om vern av personopplysninger som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger, og i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om den frie bevegelse for slike opplysninger.

Kapittel 3 i forordningen omhandler databehandling og datasikkerhet. Artikkel 13 angir en todelt formålsbegrensning for utveksling av elektroniske opplysninger. For det første skal utvekslingen kun skje etter de formål som er definert i de relevante bestemmelsene i rettsaktene angitt i vedlegget. For det annet skal opplysninger som registrerte har fremlagt for IMI, kun brukes til de formålene som opplysningene ble fremlagt for. Av artikkel 14 framgår det at personopplysninger som blir behandlet i systemet, skal blokkeres, det vil si at de skal gjøres utilgjengelige for innsyn i systemet senest 18 måneder etter at den aktuelle samarbeidsprosessen er avsluttet. Tre år etter blokkering blir personopplysninger i IMI automatisk slettet, jf. artikkel 15. Artikkel 17 inneholder plikter om overholdelse av regler om datasikkerhet fra Europakommisjonens og IMI-aktørenes side.

Kapittel 4 omhandler registrertes rettigheter og tilsyn. Artikkel 18 forplikter IMI-aktører til å informere de registrerte om at deres personopplysninger er behandlet i IMI. Artikkel 19 pålegger IMI-aktørene en plikt til å sikre at de registrerte på en effektiv måte og i samsvar med nasjonal lovgivning kan utøve sin rett til innsyn i opplysninger om seg selv i IMI, og retten til å få unøyaktige eller ufullstendige opplysninger slettet. De nasjo-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

nale tilsynsmyndighetene (Datatilsynet) får kompetanse til å føre tilsyn med IMI-aktørenes behandling av personopplysninger, jf. artikkel 21.

Forordningens kapittel V og VI omhandler IMIs geografiske virkeområde og sluttbestemmelser som blant annet beskriver administrative beslutningsprosesser og Europakommisjonens rapportering. Det fastsettes at kostnadene til utvikling, drift og vedlikehold m.m. skal dekkes over EUs alminnelige budsjett. Norge bidrar allerede til finansieringen av IMI gjennom et bidrag til EUs budsjettlinjer for utvikling og gjennomføring av det indre marked.

4 EØS-komiteens beslutning

EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 endrer EØS-avtalens vedlegg X (Generelle tjenester) og protokoll 31 (Om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter).

EØS-komiteens beslutning inneholder en innledning og fem artikler. I innledningen blir det vist til at EØS-avtalen, og særlig artikkel 98, gjør det mulig å endre vedleggene i avtalen gjennom beslutning i EØS-komiteen.

Artikkel 1 fastsetter at europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1024/2012 av 25. oktober 2012 skal innlemmes i EØS-avtalens vedlegg X.

Artikkel 2 fastsetter at teksten i EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 17 nr. 6 bokstav b) annet strekpunkt (kommisjonsvedtak 2008/49/EF) oppheves.

Artikkel 3 fastsetter at teksten til forordning (EU) nr. 1024/2012 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gis gyldighet.

Artikkel 4 fastsetter at beslutningen trer i kraft 1. mai 2015, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

5 Forholdet til norsk rett

Bruken av systemet til myndighetssamarbeid har så langt vært frivillig, og Norge har anvendt systemet siden det ble lansert i 2008. IMI har derfor så langt fungert på ulovfestet grunnlag. IMI-forordningen etablerer et horisontalt rettsgrunnlag og danner dermed et nødvendig fundament for bruken og videreutviklingen av det elektroniske

myndighetssamarbeidet i EØS. Utveksling av personopplysninger krever bestemmelser som ivaretar personvernet og datasikkerhetsaspekter. Ved myndighetssamarbeid innen enkelte områder er det i dag obligatorisk å benytte IMI som verktøy. Administrativt samarbeid gjennom IMI er ikke regulert i norsk rett. Gjennomføring av forordningen vil kreve lovvedtak.

Det følger av EØS-avtalen artikkel 7 bokstav a) at en EØS-relevant forordning skal gjøres til del av den interne rettsorden «som sådan». Nærings- og fiskeridepartementet vil fremme forslag om lovvedtak om gjennomføring ved inkorporasjon. Det tas sikte på å foreslå å endre lov 17. desember 2004 nr. 101 om europeisk meldeplikt for tekniske regler m.m. (EØS-høringsloven), slik at departementet får hjemmel til å fastsette en forskrift som gjennomfører forordningen.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Norge bidrar alt i dag til finansieringen av IMI gjennom et årlig bidrag til EUs budsjettlinjer for utvikling og gjennomføring av det indre marked. Forordningen medfører ingen endringer på dette punkt. Innføring og gjennomføring av forordningen er dermed ikke ventet å ha vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser. Eventuelle økte utgifter knyttet til plikter i forordningen kan dekkes innenfor de gjeldende rammene til de fagansvarlige departementene, KD, NFD, HOD, SD, KUD og ASD. Flere av bestemmelsene i forordningen er rettet mot Europakommisjonen. Disse vil ikke ha administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

7 Konklusjon og tilråding

Myndighetssamarbeid på tvers av landegrensene i EØS er nødvendig for å legge til rette for et effektivt indre marked. Krav til slikt samarbeid er nedfelt i en rekke EØS-regler som styrer fritt varebytte og fri bevegelighet for personer, tjenester og kapital i det indre marked. Videreutviklingen av det indre marked krever at EØS-statene samarbeider mer effektivt og utveksler opplysninger med hverandre og med Europakommisjonen/EFTAs overvåkingsorgan (ESA). IMI fungerer i dag som verktøy for slikt samarbeid på en rekke områder.

Forordningen innebærer en videreføring av det eksisterende europeiske informasjonssystemet for det indre marked. Dette medfører en

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

fortsatt bruk og videreutvikling av systemet slik IMI-aktørene i Norge kjenner det. Erfaringene med IMI har så langt vært gode. Norge har gitt sin støtte til videreutvikling av systemet for at myndighetssamarbeidet også på andre områder gjennomføres ved bruk av IMI, der dette er formålstjenlig. IMI-forordningen vil gi EØS-statene og Europakommisjonen den nødvendige forankring for fremtidens utvidelser. Effektivt myndighetssamarbeid vil komme både privatpersoner og næringsliv til gode, samtidig som det sikrer kvalitet i de administrative avgjørelser og prosesser som berøres.

Nærings- og fiskeridepartementet tilrår godkjenning av beslutningen i EØS-komiteen om å endre EØS-avtalen vedlegg X (Generelle tjenester) og protokoll 31 (Om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter) ved å innlemme

europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om oppheving av kommisjonsvedtak 2008/49/EF. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»).

Vi HARALD, Norges Konge,

stadfester:

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen») i samsvar med et vedlagt forslag.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked (IMI-forordningen).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om endring av EØS-avtalens vedlegg X (Generelle tjenester) og protokoll 31 (Om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 86 og 98, og på følgende bakgrunn:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1024/2012 av 25. oktober 2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om oppheving av kommisjonsvedtak 2008/49/EF («IMI-forordningen»)¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Forordning (EU) nr. 1024/2012 opphever kommisjonsvedtak 2008/49/EF² som er innlemmet i EØS-avtalen og følgelig skal henvisning til vedtak 2008/49/EF oppheves i EØS-avtalen.
- 3) EØS-avtalens vedlegg X og protokoll 31 bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg X etter nr. 2d (Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/287/EU) tilføyes følgende:

«3. **32012 R 1024:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1024/2012 av 25. oktober 2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om oppheving av kommisjonsvedtak 2008/49/EF («IMI-forordningen») (EUT L 316 av 14.11.2012, s. 1).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasning:

¹ EUT L 316 av 14.11.2012, s. 1.

² EUT L 13 av 16.1.2008, s. 18.

- a) Ordene «Artikkel 26 nr. 2 i avtalen om Den europeiske unions virkemåte (TEUV)» og «Artikkel 26 nr. 2 TEUV» skal forstås som «EØS-avtalens artikkel 1 nr. 2 bokstav a–d».
- b) Ordet «unionsrettsakt» skal forstås som «unionsrettsakter som er innlemmet i EØS-avtalen».

Artikkel 2

Teksten i EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 17 nr. 6 bokstav b) annet strekpunkt (kommisjonsvedtak 2008/49/EF) oppheves.

Artikkel 3

Teksten til forordning (EU) nr. 1024/2012 på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 1. mai 2015, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 30. april 2015.

For EØS-komiteen

Gianluca Grippa

Formann

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1024/2012 av 25. oktober 2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og om oppheving av kommisjonsvedtak 2008/49/EF («IMI-forordningen»)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

etter framgangsmåten i den ordinære regelverksprosessen² og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Anvendelsen av visse unionsrettsakter som styrer fritt varebytte og fri bevegelse for personer, tjenester og kapital i det indre marked, krever at medlemsstatene samarbeider mer effektivt og utveksler opplysninger med hverandre og med Kommisjonen. De praktiske metodene for å gjennomføre denne informasjonsutvekslingen er ofte ikke spesifisert i disse rettsaktene, og det er derfor nødvendig å innføre passende praktiske ordninger.
- 2) Informasjonssystemet for det indre marked («IMI») er en brukerprogramvare som er tilgjengelig gjennom Internett, og som er utviklet av Kommisjonen i samarbeid med medlemsstatene, med henblikk på å bistå medlemsstatene med den praktiske gjennomføringen av de kravene til informasjonsutveksling som er fastsatt i unionsrettsakter, ved å gi tilgang til et sentralt kommunikasjonssystem for å lette informasjonsutveksling over landegrensene og gjensidig bistand. IMI hjelper særlig vedkommende myndigheter med å identifisere personer med tilsvarende stilling i en

annen medlemsstat å håndtere informasjonsutvekslingen, herunder av personopplysninger, ved hjelp av enkle og ensartede framgangsmåter samt å overvinne språkbarrierer ved hjelp av forhåndsdefinerte og -oversatte arbeidsprosesser. Kommisjonen bør, når dette er tilgjengelig, tilby IMI-brukerne eventuelle eksisterende tilleggsfunksjoner for oversettelse som imøtekommer deres behov, er forenelige med sikkerhets- og fortrolighetskravene til informasjonsutveksling gjennom IMI og kan tilbys til en rimelig kostnad.

- 3) For å overvinne språkbarrierer bør IMI i prinsippet være tilgjengelig på alle de offisielle EU-språkene.
- 4) Formålet med IMI bør være å forbedre det indre markeds virkemåte ved å tilby et effektivt, brukervennlig verktøy til gjennomføringen av forvaltningssamarbeidet mellom medlemsstatene og mellom medlemsstatene og Kommisjonen, og på den måten lette anvendelsen av unionsrettsaktene angitt i vedlegget til denne forordning.
- 5) I kommisjonsmeldingen av 21. februar 2011 med tittelen «Bedre styring av det felles marked gjennom økt forvaltningssamarbeid: En strategi for å utvide og utvikle informasjonssystemet for det indre marked («IMI»)», er det fastsatt planer for en mulig utvidelse av IMI til andre unionsrettsakter. I kommisjonsmeldingen av 13. april 2011 med tittelen «Rettsakten for det felles marked: Tolv tiltak for å skape vekst og økt tillit — Sammen om fornyet vekst», framheves IMIs betydning for å styrke samarbeidet mellom involverte aktører, herunder på lokalt plan, noe som bidrar til en bedre styring av det felles marked. Det er derfor nødvendig å opprette en solid rettslig ramme for IMI og felles regler for å sikre at IMI fungerer effektivt.

¹ EUT C 43 av 15.2.2012, s. 14.

² Europaparlamentets holdning av 11. september 2012 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og Rådets beslutning av 4. oktober 2012.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

- 6) Når anvendelsen av en bestemmelse i en unionsrettsakt krever at medlemsstatene skal utveksle personopplysninger, og fastsetter formålet med denne behandlingen, bør en slik bestemmelse anses som et tilstrekkelig rettslig grunnlag for behandlingen av personopplysninger i henhold til vilkårene i artikkel 8 og 52 i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. IMI bør først og fremst ses som et verktøy for informasjonsutveksling, herunder av personopplysninger, som ellers ville finne sted med andre midler, herunder vanlig post, telefaks, elektronisk post, på grunnlag av en rettslig forpliktelse som medlemsstatenes myndigheter og organer er pålagt i henhold til unionsrettsakter. Personopplysninger som utveksles gjennom IMI, bør bare innsamles, behandles og brukes til de formålene som er forenelige med formålene de opprinnelig ble innsamlet til, og bør omfattes av alle relevante garantier.
- 7) IMI er i samsvar med prinsippet om innebygd personvern blitt utviklet idet det er tatt hensyn til kravene i lovgivningen om vern av personopplysninger, og systemet har helt fra begynnelsen fremmet vern av personopplysninger, særlig i kraft av de begrensningene som gjelder for tilgang til personopplysninger som utveksles gjennom IMI. IMI tilbyr derfor et langt høyere verne- og sikkerhetsnivå enn andre metoder for informasjonsutveksling, for eksempel vanlig post, telefon, telefaks eller elektronisk post.
- 8) Forvaltningssamarbeid som foregår elektronisk mellom medlemsstater og mellom medlemsstater og Kommisjonen, bør være i samsvar med reglene om vern av personopplysninger som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger³, og i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om den frie bevegelse for slike opplysninger⁴. De definisjonene som brukes i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001, bør også få anvendelse på denne forordning.
- 9) Kommisjonen leverer og forvalter programvaren og IT-infrastrukturen for IMI, sørger for IMIs sikkerhet, forvalter nettverket av nasjonale IMI-koordinatorer og er involvert i opplæringen av og den tekniske bistanden til IMI-brukerne. For dette formålet bør Kommisjonen bare ha tilgang til de personopplysningene som er strengt nødvendige for at den skal kunne utføre sine oppgaver innenfor de ansvarsområdene som er fastsatt ved denne forordning, så som registrering av nasjonale IMI-koordinatorer. Kommisjonen bør også ha tilgang til personopplysninger når den på anmodning av en annen IMI-aktør innhenter slike opplysninger som er blokkert i IMI, og som den registrerte har anmodet om tilgang til. Kommisjonen bør ikke ha tilgang til personopplysninger som utveksles som ledd i forvaltningssamarbeidet gjennom IMI, med mindre en unionsrettsakt legger Kommisjonen en rolle i et slikt samarbeid.
- 10) For å sikre innsyn, særlig for de registrerte, bør bestemmelsene i de unionsrettsaktene som IMI skal brukes for, angis i vedlegget til denne forordning.
- 11) IMI kan i framtiden utvides til å omfatte nye områder der det kan medvirke til å sikre en effektiv gjennomføring av en unionsrettsakt på en kostnadseffektiv og brukervennlig måte, idet det tas hensyn til den tekniske gjennomførbarheten og den overordnede innvirkningen på IMI. Kommisjonen bør foreta nødvendige prøver for å kontrollere at IMI er teknisk klar for en eventuell utvidelse. Beslutninger om å utvide IMI til å omfatte andre unionsrettsakter bør treffes etter framgangsmåten i den ordinære regelverksprosessen.
- 12) Forsøksprosjekter er et nyttig verktøy for å prøve om utvidelsen av IMI er berettiget, og for å tilpasse tekniske funksjoner og saksbehandlingsregler til IMI-brukernes krav, før det treffes en beslutning om utvidelse av IMI. Medlemsstatene bør delta fullt ut i beslutningen om hvilke unionsrettsakter som bør inngå i et forsøksprosjekt, og om de nærmere vilkårene for forsøksprosjektet, for å sikre at forsøksprosjektet avspeiler IMI-brukernes behov og at bestemmelsene om behandling av personopplysninger overholdes fullt ut. Disse nærmere vilkårene bør defineres separat for hvert forsøksprosjekt.
- 13) Intet i denne forordning bør hindre medlemsstatene og Kommisjonen i å beslutte å bruke IMI til informasjonsutveksling som ikke omfatter behandling av personopplysninger.

³ EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31.

⁴ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

- 14) Ved denne forordning bør det fastsettes regler for bruk av IMI til forvaltningssamarbeid som blant annet kan omfatte én-til-én-utveksling av opplysninger, framgangsmåter for underretning, varslingssystemer, ordninger for gjensidig bistand og problemløsning.
- 15) Medlemsstatenes rett til å avgjøre hvilke nasjonale myndigheter som skal oppfylle de forpliktelsene som følger av denne forordning, bør ikke berøres av denne forordning. Medlemsstatene bør kunne tilpasse funksjoner og ansvarsområder i forbindelse med IMI til sine interne forvaltningsstrukturer og kunne imøtekomme behov som gjelder for en bestemt arbeidsprosess i IMI. Medlemsstatene bør kunne utnevne ytterligere IMI-koordinatorene til å utføre de nasjonale IMI-koordinatorenes oppgaver, alene eller sammen med andre, for et bestemt område av det indre marked, en avdeling i forvaltningen, et geografisk område eller i henhold til andre kriterier. Medlemsstatene bør underrette Kommisjonen om de IMI-koordinatorene som de har utnevnt, men de bør ikke være forpliktet til å oppgi ytterligere IMI-koordinatorene i IMI når dette ikke er nødvendig for at det skal fungere.
- 16) For å oppnå et effektivt forvaltningssamarbeid gjennom IMI bør medlemsstatene og Kommisjonen sikre at deres IMI-aktører har tilstrekkelige ressurser til å oppfylle sine forpliktelser i samsvar med denne forordning.
- 17) IMI er i bunn og grunn et kommunikasjonsverktøy for forvaltningssamarbeid mellom vedkommende myndigheter, som offentligheten ikke har adgang til, men det kan bli behov for å utvikle tekniske løsninger som gir eksterne aktører, så som borgere, foretak og organisasjoner, mulighet til å samhandle med vedkommende myndigheter med henblikk på å levere eller innhente opplysninger eller utøve sine rettigheter som registrerte. Slike tekniske løsninger bør omfatte passende garantier for vern av personopplysninger. For å sikre et høyt sikkerhetsnivå bør et slikt offentlig grensesnitt utvikles slik at det teknisk sett er fullstendig atskilt fra IMI, som bare IMI-brukere bør ha tilgang til.
- 18) Bruken av IMI for teknisk støtte til SOLVIT-nettet bør ikke berøre SOLVIT-framgangsmåtenes uformelle karakter som bygger på medlemsstatenes frivillige engasjement i samsvar med Kommisjonsrekommendasjon av 7. desember 2001 om prinsipper for bruk av «SOLVIT» — problemløsningsnett for det indre marked⁵ («SOLVIT-rekommendasjonen»). For fortsatt drift av SOLVIT-nettet på grunnlag av eksisterende arbeidsordninger kan én eller flere av den nasjonale IMI-koordinatorens oppgaver overdras til SOLVIT-sentre innenfor deres arbeidsområde, slik at de kan fungere uavhengig av den nasjonale IMI-koordinatoren. Behandlingen av personopplysninger og fortrolige opplysninger som ledd i SOLVIT-framgangsmåtene, bør være omfattet av alle garantier fastsatt ved denne forordning, uten at dette berører SOLVIT-rekommendasjonens ikke-bindende karakter.
- 19) Selv om IMI omfatter et internettbasert grensesnitt for sine brukere, kan det i visse tilfeller og på anmodning av den berørte medlemsstaten være hensiktsmessig å overveie tekniske løsninger for direkte overføring av opplysninger fra nasjonale systemer til IMI, der slike nasjonale systemer allerede er utviklet, særlig for framgangsmåter for underretning. Gjennomføringen av slike tekniske løsninger bør være avhengig av resultatet av en vurdering av om løsningene er gjennomførbare, av kostnadene og de forventede fordelene. Disse løsningene bør ikke berøre de eksisterende strukturene og den nasjonale kompetansefordelingen.
- 20) Når medlemsstatene har oppfylt sin forpliktelse til å underrette i henhold til artikkel 15 nr. 7 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked⁶ ved å benytte prosedyren i europaparlaments- og rådsdirektiv 98/34/EF av 22. juni 1998 om en informasjonsprosedyre for standarder og tekniske forskrifter samt regler for informasjonssamfunns-tjenester⁷, bør det ikke kreves at de også skal gi samme underretning gjennom IMI.
- 21) Utvekslingen av opplysninger gjennom IMI følger av den rettslige forpliktelsen til å yte gjensidig bistand som medlemsstatenes myndigheter er underlagt. For å sikre at det indre marked skal virke tilfredsstillende bør de opplysningene som en vedkommende myndighet mottar gjennom IMI fra en annen medlemsstat, ikke miste sin verdi som bevis i en forvaltningssak bare fordi de stammer fra en annen medlemsstat eller ble mottatt elektronisk, og vedkommende myndighet bør behandle opplysningene på samme måte som

⁵ EFT L 331 av 15.12.2001, s. 79.

⁶ EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36.

⁷ EFT L 204 av 21.7.1998, s. 37.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

- lignende dokumenter fra sin egen medlemsstat.
- 22) For å sikre et høyt vernnivå for personopplysninger er det nødvendig å fastsette en lengste oppbevaringsperiode for personopplysninger i IMI. Disse periodene bør likevel være veloverveide og ta behørig hensyn til behovet for at IMI skal virke tilfredsstillende, og til de registrertes rett til å utøve sine rettigheter fullt ut, for eksempel ved å få bevis på at en informasjonsutveksling har funnet sted, slik at de kan gjøre innsigelse mot en beslutning. Særlig bør oppbevaringsperioder ikke gå ut over det som er nødvendig for å nå målene for denne forordning.
- 23) Det bør være mulig å behandle IMI-brukeres navn og kontaktopplysninger til formål som er forenelige med målene for denne forordning, herunder overvåking av hvordan IMI-koordinatorer og Kommisjonen bruker IMI-systemet, kommunikasjon, opplæring og holdningsskapende tiltak samt innsamling av opplysninger om forvaltningssamarbeid eller gjensidig bistand i det indre marked.
- 24) EUs datatilsynsmann bør overvåke og tilstrebe å sikre anvendelsen av denne forordning, herunder de relevante bestemmelsene om data-sikkerhet, blant annet ved å opprettholde kontakt med de nasjonale datavernmyndigheter.
- 25) For å sikre en effektiv overvåking av og rapportering om IMIs virkemåte og anvendelsen av denne forordning, bør medlemsstatene stille relevante opplysninger til rådighet for Kommisjonen.
- 26) Registrerte bør opplyses om at deres personopplysninger behandles i IMI og om at de har rett til innsikt i opplysningene om seg selv, rett til å få rettet unøyaktige opplysninger og ulovlig behandlede opplysninger slettet, i samsvar med denne forordning og den nasjonale lovgivning til gjennomføring av direktiv 95/46/EF.
- 27) For å gjøre det mulig for vedkommende myndigheter i medlemsstatene å gjennomføre lovbestemmelser om forvaltningssamarbeid og effektivt å utveksle opplysninger gjennom IMI, kan det være nødvendig å fastsette praktiske ordninger for en slik utveksling. Disse ordningene bør vedtas av Kommisjonen i form av en særlig gjennomføringsrettsakt for hver av de unionsrettsaktene som er angitt i vedlegget, eller for hver type framgangsmåte for forvaltningssamarbeid, og bør omfatte de vesentligste tekniske funksjonene og de saksbehandlingsreglene som kreves for å gjennomføre relevante framgangsmåter for forvaltningssamarbeid gjennom IMI. Kommisjonen bør sørge for å vedlikeholde og utvikle programvaren og IT-infrastrukturen for IMI.
- 28) For å sikre tilstrekkelig innsyn for de registrerte bør forhåndsdefinerte arbeidsprosesser, spørsmål og svar, skjemaer og andre regler som gjelder framgangsmåter for forvaltningssamarbeid gjennom IMI, offentliggjøres.
- 29) Når medlemsstatene i henhold til artikkel 13 i direktiv 95/46/EF anvender begrensninger i eller unntak fra de registrertes rettigheter, bør opplysninger om slike begrensninger eller unntak offentliggjøres for å sikre fullt innsyn for de registrerte. Slike begrensninger eller unntak bør være nødvendige og stå i forhold til det tilsiktede formålet og være omfattet av passende garantier.
- 30) Når Unionen og tredjestater inngår internasjonale avtaler som også omfatter anvendelsen av bestemmelser i unionsrettsakter angitt i vedlegget til denne forordning, bør det være mulig å innlemme personer med tilsvarende stillinger i gjeldende tredjestater som IMI-aktørene, i de framgangsmåtene for forvaltningssamarbeid som støttes av IMI, forutsatt at det er godtgjort at den gjeldende tredjestat har et tilstrekkelig vernnivå for personopplysninger i samsvar med direktiv 95/46/EF.
- 31) Kommisjonsvedtak 2008/49/EF av 12. desember 2007 om gjennomføring av informasjonssystemet for det indre marked (IMI) med hensyn til vern av personopplysninger⁸ bør oppheves. Kommisjonsvedtak 2009/739/EF av 2. oktober 2009 om fastsettelse av de praktiske ordningene for elektronisk informasjonsutveksling mellom medlemsstatene i henhold til kapittel VI i europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF om tjenester i det indre marked⁹ bør fortsatt få anvendelse på spørsmål om informasjonsutveksling i henhold til direktiv 2006/123/EF.
- 32) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordning bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. Denne myndigheten bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av regler og generelle prinsipper for hvordan medlemsstatene skal kontrollere Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet¹⁰.

⁸ EUT L 13 av 16.1.2008, s. 18.

⁹ EUT L 263 av 7.10.2009, s. 32.

¹⁰ EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

- 33) Medlemsstatenes resultater av den faktiske gjennomføringen av denne forordning bør overvåkes i forbindelse med årsrapporten om IMIs virkemåte på grunnlag av statistiske opplysninger fra IMI og alle andre relevante opplysninger. Medlemsstatenes resultater bør blant annet evalueres på grunnlag av gjennomsnittlig svartid med henblikk på å sikre raske svar av god kvalitet.
- 34) Ettersom målet for denne forordning, som er å fastsette regler for bruk av IMI til forvaltningssamarbeid, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel, går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 35) EUs datatilsynsmann er blitt rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i forordning (EF) nr. 45/2001 og har avgitt uttalelse 22. november 2011¹¹,

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

Ved denne forordning fastsettes det regler for bruk av et informasjonssystem for det indre marked («IMI») for forvaltningssamarbeid, herunder behandling av personopplysninger, mellom medlemsstatenes vedkommende myndigheter samt mellom medlemsstatenes vedkommende myndigheter og Kommisjonen.

Artikkel 2

Opprettelse av IMI

IMI er herved formelt opprettet.

Artikkel 3

Virkeområde

1. IMI skal brukes til forvaltningssamarbeid mellom vedkommende myndigheter i medlems-

statene og mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og Kommisjonen som er nødvendig for å gjennomføre unionsrettsakter på området for det indre marked, som definert i artikkel 26 nr. 2 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), som inneholder bestemmelser om forvaltningssamarbeid, herunder utveksling av personopplysninger, mellom medlemsstatene eller mellom medlemsstatene og Kommisjonen. Disse unionsrettsaktene er angitt i vedlegget.

2. Intet i denne forordning skal medføre at bestemmelser i ikke-bindende unionsrettsakter blir ufravikelige.

Artikkel 4

Utvidelse av IMI

1. Kommisjon kan gjennomføre forsøksprosjekter for å vurdere om IMI kunne være et effektivt verktøy til å gjennomføre bestemmelser om forvaltningssamarbeid når det gjelder unionsrettsakter som ikke er angitt i vedlegget. Kommisjonen skal vedta en gjennomføringsrettsakt for å fastsette hvilke bestemmelser i unionsrettsakter det skal opprettes et forsøksprosjekt for, og for å fastsette vilkårene for hvert prosjekt, særlig de grunnleggende tekniske funksjonene og saksbehandlingsreglene som er nødvendige for å gjennomføre de relevante bestemmelsene om forvaltningssamarbeid. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med undersøkelseskomité nevnt i artikkel 24 nr. 3.
2. Kommisjonen skal legge fram en vurdering av resultatet av forsøksprosjektet, herunder spørsmål om vern av personopplysninger og effektive oversettelsesfunksjoner, for Europaparlamentet og Rådet. Vurderingen kan når det er hensiktsmessig, følges av et forslag til regelverk for endring av vedlegget med henblikk på å utvide anvendelsen av IMI til å omfatte de relevante bestemmelsene i unionsrettsakter.

Artikkel 5

Definisjoner

I denne forordning får definisjonene fastsatt i direktiv 95/46/EF og forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse.

Videre menes med:

¹¹ EUT C 48 av 18.2.2012, s. 2.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

- a) «IMI» det elektroniske verktøyet som leveres av Kommisjonen for å gjøre forvaltningssamarbeidet lettere mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene, og mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og Kommisjonen,
- b) «forvaltningssamarbeid» et samarbeid mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene eller mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene og Kommisjonen, ved å utveksle og behandle opplysninger, herunder gjennom meldinger og varsler, eller ved å yte gjensidig bistand, herunder for å løse problemer med henblikk på en bedre anvendelse av unionsretten,
- c) «område av det indre marked» et lovgivningsmessig eller funksjonelt område av det indre marked som definert i artikkel 26 nr. 2 (TEUV), der IMI anvendes i samsvar med artikkel 3 i denne forordning,
- d) «framgangsmåte for forvaltningssamarbeid» en forhåndsdefinert arbeidsprosess i IMI som gir IMI-aktører mulighet til å kommunisere og samhandle seg imellom på en strukturert måte,
- e) «IMI-koordinator» et organ som en medlemsstat har oppnevnt for å utføre de støtteoppgavene som er nødvendige for at IMI skal fungere effektivt i samsvar med denne forordning,
- f) «vedkommende myndighet» et organ som er opprettet på enten nasjonalt, regionalt eller lokalt plan, og som er registrert i IMI med særlig ansvar for anvendelsen av nasjonal lovgivning eller de unionsrettsaktene som er angitt i vedlegget, på ett eller flere områder av det indre marked,
- g) «IMI-aktører» vedkommende myndigheter, IMI-koordinatorer og Kommisjonen,
- h) «IMI-bruker» en fysisk person som arbeider under en IMI-aktørs myndighet, og som er registrert i IMI på vegne av denne IMI-aktøren,
- i) «eksterne aktører» andre fysiske eller juridiske personer enn IMI-brukere som bare kan samhandle med IMI ved hjelp av egne tekniske løsninger, og i henhold til en spesifikk forhåndsdefinert arbeidsprosess som er utformet til dette formålet,
- j) «blokkering» bruk av tekniske løsninger slik at personopplysninger blir utilgjengelige for IMI-brukere gjennom IMIs normale grensesnitt,
- k) «formell avslutning» bruk av IMIs tekniske mulighet til å avslutte en framgangsmåte for forvaltningssamarbeid.

Kapittel II

Funksjoner og ansvarsområder i forbindelse med IMI

Artikkel 6

IMI-koordinatorer

1. Hver medlemsstat skal utnevne en nasjonal IMI-koordinator med følgende ansvarsområder:
 - a) registrere eller validere registrering av IMI-koordinatorer og vedkommende myndigheter,
 - b) fungere som medlemsstatenes sentrale kontaktpunkt for IMI-aktører i IMI-relaterte spørsmål, herunder gi informasjon om aspekter som gjelder vern av personopplysninger i samsvar med denne forordning,
 - c) fungere som Kommisjonens samtalepartner i IMI-relaterte spørsmål, herunder gi informasjon om aspekter som gjelder vern av personopplysninger i samsvar med denne forordning,
 - d) levere kunnskap, opplæring og støtte, herunder grunnleggende teknisk bistand til medlemsstatenes IMI-aktører,
 - e) i den grad det ligger innenfor deres kompetanse, sikre at IMI fungerer effektivt, herunder at medlemsstatenes IMI-aktører gir rettidige og passende svar på anmodninger om forvaltningssamarbeid.
2. Hver medlemsstat kan dessuten utnevne én eller flere IMI-koordinatorer med henblikk på å utføre noen av de oppgavene som er angitt i nr. 1, i henhold til medlemsstatens interne forvaltningsstruktur.
3. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om de IMI-koordinatorene som utnevnes i samsvar med nr. 1 og 2, og om oppgavene de har ansvar for. Kommisjonen skal dele denne informasjonen med de øvrige medlemsstatene.
4. Alle IMI-koordinatorer kan fungere som vedkommende myndigheter. I slike tilfeller skal en IMI-koordinator ha de samme tilgangsrettighetene som en vedkommende myndighet. Hver IMI-koordinator skal fungere som den behandlingsansvarlige når det gjelder sin egen databehandling som IMI-aktør.

Artikkel 7

Vedkommende myndigheter

1. Når vedkommende myndigheter samarbeider gjennom IMI, skal de ved å handle gjennom

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

IMI-brukere i samsvar med framgangsmåter for forvaltningssamarbeid sikre at det i samsvar med gjeldende unionsrettsakt gis et passende svar raskest mulig og uansett innen den fristen som er fastsatt i nevnte rettsakt.

2. En vedkommende myndighet kan som bevis påberope seg alle opplysninger, dokumenter, undersøkelsesresultater, erklæringer eller bekreftede kopier som den har mottatt elektronisk gjennom IMI, på samme grunnlag som lignende opplysninger som innhentes i dens egen stat, og til formål som er forenelige med de formålene som opplysningene opprinnelig ble samlet inn til.
3. Hver vedkommende myndighet skal fungere som behandlingsansvarlig for sin egen databehandling som utføres av en IMI-bruker under dennes myndighet, og skal sikre at de registrerte kan utøve sine rettigheter i samsvar med kapittel III og IV, om nødvendig i samarbeid med Kommisjonen.

Artikkel 8

Kommisjonen

1. Kommisjonen har ansvaret for å utføre følgende oppgaver:
 - a) sørge for sikkerhet, tilgjengelighet, vedlikehold og utvikling av programvaren og IT-infrastrukturen for IMI,
 - b) stille et flerspråklig system, herunder eksisterende oversettelsesfunksjoner, opplæring i samarbeid med medlemsstatene og en brukerstøtte til rådighet for å bistå medlemsstatene i bruken av IMI,
 - c) registrere de nasjonale IMI-koordinatorene og gi dem tilgang til IMI,
 - d) behandle personopplysninger i IMI når det er fastsatt i denne forordning, i samsvar med de formålene som er fastsatt i gjeldende unionsrettsakter angitt i vedlegget,
 - e) overvåke anvendelsen av denne forordning og avlegge rapport til Europaparlamentet, Rådet og EUs datatilsynsmann i samsvar med artikkel 25,
2. Med henblikk på gjennomføringen av oppgavene angitt i nr. 1 og utarbeidingen av statistiske rapporter, skal Kommisjonen ha tilgang til nødvendige opplysninger som er knyttet til den behandlingen som foretas i IMI.
3. Kommisjonen skal ikke delta i framgangsmåter for forvaltningssamarbeid som omfatter behandling av personopplysninger, med mindre dette kreves i henhold til en bestemmelse i en unionsrettsakt som er angitt i vedlegget.

Artikkel 9

Tilgangsrettigheter for IMI-aktører og -brukere

1. Bare IMI-brukere har tilgang til IMI.
2. Medlemsstatene skal oppnevne IMI-koordinatorene og vedkommende myndigheter samt områdene av det indre marked der de har myndighet. Kommisjonen kan spille en rådgivende rolle i denne prosessen.
3. Hver IMI-aktør skal etter behov tildele og inn dra passende tilgangsrettigheter til sine IMI-brukere i det området av det indre marked der den har myndighet.
4. Kommisjonen og medlemsstatene skal iverksette passende tiltak for å sikre at IMI-brukere bare kan gis tilgang til personopplysninger som behandles i IMI, i de tilfellene der det foreligger et behov, og innenfor de områdene av det indre marked som de har fått tildelt tilgangsrettigheter til, i samsvar med nr. 3.
5. Det er forbudt å bruke personopplysninger som behandles i IMI til et bestemt formål, på en måte som ikke er forenelig med det opprinnelige formålet, med mindre det uttrykkelig er fastsatt i nasjonal lovgivning i samsvar med unionsretten.
6. Når en framgangsmåte for forvaltningssamarbeid omfatter behandling av personopplysninger, er det bare de IMI-aktørene som deltar i denne framgangsmåten, som har tilgang til disse personopplysningene.

Artikkel 10

Fortrolighet

1. Hver medlemsstat skal anvende sine regler for taushetsplikt eller andre tilsvarende fortrolighetskrav på sine IMI-aktører og -brukere i samsvar med nasjonal lovgivning eller Unionsens regelverk.
2. IMI-aktører skal sikre at anmodninger fra andre IMI-aktører om fortrolig behandling av opplysninger som utveksles gjennom IMI, overholdes av de IMI-brukerne som arbeider under deres myndighet.

Artikkel 11

Framgangsmåter for forvaltningssamarbeid

IMI skal bygge på framgangsmåter for forvaltningssamarbeid som gjennomfører bestemmelsene i de relevante unionsrettsaktene angitt i vedlegget. Kommisjonen kan, når det er relevant, vedta gjennomføringsrettsakter for en bestemt

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

unionsrettsakt angitt i vedlegget, eller for en type framgangsmåte for forvaltningssamarbeid, og i den forbindelse fastsette de grunnleggende tekniske funksjonene og de saksbehandlingsreglene som er nødvendige for å kunne gjennomføre de relevante framgangsmåtene for forvaltningssamarbeid, herunder når det er aktuelt, samhandling mellom eksterne aktører og IMI som nevnt i artikkel 12. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med framgangsmåten med rådgivende komité nevnt i artikkel 24 nr. 2.

Artikkel 12

Eksterne aktører

Det kan stilles tekniske løsninger til rådighet for å gi eksterne aktører mulighet til å samhandle med IMI, når denne samhandlingen er:

- a) fastsatt i en unionsrettsakt,
- b) fastsatt i en gjennomføringsrettsakt som nevnt i artikkel 11, for å gjøre forvaltningssamarbeidet lettere mellom vedkommende myndigheter i medlemsstatene når det gjelder anvendelsen av bestemmelsene i unionsrettsaktene angitt i vedlegget, eller
- c) nødvendig for å framlegge anmodninger med henblikk på å utøve sine rettigheter som registrerte i samsvar med artikkel 19.

Alle slike tekniske løsninger skal være atskilt fra IMI og ikke gjøre det mulig for eksterne aktører å få tilgang til IMI.

Kapittel III

Behandling av personopplysninger og sikkerhet

Artikkel 13

Formålsbegrensning

IMI-aktører skal bare utveksle og behandle personopplysninger til de formålene som er definert i de relevante bestemmelsene i unionsrettsaktene angitt i vedlegget.

Opplysninger som registrerte har framlagt for IMI, skal bare brukes til de formålene som opplysningene ble framlagt for.

Artikkel 14

Lagring av personopplysninger

1. Personopplysninger som behandles i IMI, skal blokkeres i IMI så snart de ikke lenger er nødvendige til det formålet som de ble innsamlet

til, avhengig av særegenheten ved den enkelte type forvaltningssamarbeid, og som hovedregel senest seks måneder etter den formelle avslutningen av en framgangsmåte for forvaltningssamarbeid.

Dersom det imidlertid er fastsatt et lengre tidsrom i en gjeldende unionsrettsakt angitt i vedlegget, kan personopplysninger som behandles i IMI, oppbevares i høyst 18 måneder etter den formelle avslutningen av en framgangsmåte for forvaltningssamarbeid.

2. Når det i henhold til en bindende unionsrettsakt som er angitt i vedlegget, kreves et informasjonsarkiv til senere bruk for IMI-aktørene, kan personopplysningene i et slikt arkiv behandles så lenge de er nødvendige til dette formålet, enten med den registrertes samtykke eller når det er fastsatt i nevnte unionsrettsakt.
3. Personopplysninger som blokkeres i henhold til denne artikkel, skal med unntak av lagringen bare behandles når det gjelder å bevise at en informasjonsutveksling har funnet sted gjennom IMI med den registrertes samtykke, med mindre det anmodes om behandling av tvingende allmenne hensyn.
4. De blokkerte opplysningene skal slettes automatisk i IMI tre år etter at framgangsmåten for forvaltningssamarbeid formelt er avsluttet.
5. På uttrykkelig anmodning av en vedkommende myndighet i et særtilfelle og med den registrertes samtykke, kan personopplysninger slettes før utløpet av gjeldende oppbevaringsperiode.
6. Kommisjonen skal gjennom tekniske løsninger sikre blokkering og sletting av personopplysninger samt gjenfinning av dem i samsvar med nr. 3.
7. Tekniske løsninger skal stilles til rådighet for å oppmuntre IMI-aktører til formelt å avslutte framgangsmåter for forvaltningssamarbeid så snart som mulig etter at informasjonsutvekslingen er avsluttet, og til å gjøre IMI-aktører i stand til å trekke inn ansvarlige IMI-koordinatører i alle framgangsmåter som uten begrunnelse har vært inaktiv i mer enn to måneder.

Artikkel 15

Oppbevaring av personopplysninger om IMI-brukere

1. Som unntak fra artikkel 14 får nr. 2 og 3 i denne artikkel anvendelse på oppbevaring av personopplysninger om IMI-brukere. Disse personopplysningene skal omfatte fullt navn

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

og alle elektroniske og andre kontaktopplysninger som er nødvendige for denne forordnings formål.

2. Personopplysninger som gjelder IMI-brukere, skal lagres i IMI så lenge de er brukere av IMI, og de kan behandles til formål som er forenelige med målene for denne forordning.
3. Når en fysisk person slutter å være IMI-bruker, skal personopplysningene om denne personen blokkeres med tekniske løsninger i en treårsperiode. Disse opplysningene skal, med unntak av lagringen, bare behandles når det gjelder å bevise at en informasjonsutveksling har funnet sted gjennom IMI, og de skal slettes når treårsperioden utløper.

Artikkel 16

Behandling av særlige kategorier opplysninger

1. Behandling av særlige kategorier opplysninger nevnt i artikkel 8 nr. 1 i direktiv 95/46/EF og artikkel 10 nr. 1 i forordning (EF) nr. 45/2001, gjennom IMI, skal bare være tillatt av særlige grunner som omhandlet i artikkel 8 nr. 2 og 4 i nevnte direktiv, og i artikkel 10 nr. 2 i nevnte forordning og med passende garantier som fastsatt i nevnte artikler, for å sikre rettighetene til de fysiske personene hvis personopplysninger behandles.
2. IMI kan brukes til behandling av opplysninger om lovovertrедelser, straffedommer eller sikkerhetstiltak som nevnt i artikkel 8 nr. 5 i direktiv 95/46/EF og artikkel 10 nr. 5 i forordning (EF) nr. 45/2001, med passende garantier som fastsatt i nevnte artikler, herunder opplysninger om disiplinære, administrative eller strafferettslige sanksjoner eller andre opplysninger som er nødvendige for å fastslå en fysisk eller juridisk persons gode omdømme, når behandlingen av slike opplysninger er fastsatt i en unionsrettsakt som danner grunnlag for behandlingen, eller med uttrykkelig samtykke fra den registrerte og med de spesifikke garantiene som er nevnt i artikkel 8 nr. 5 i direktiv 95/46/EF.

Artikkel 17

Sikkerhet

1. Kommisjonen skal sikre at IMI overholder de reglene om datasikkerhet som er vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 22 i forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Kommisjonen skal treffe nødvendige tiltak for å garantere sikkerheten for de personopplysningene som behandles i IMI, herunder passende tilgangskontroll og en sikkerhetsplan som løpende skal ajourføres.
3. Kommisjonen skal sikre at det ved en sikkerhetshendelse er mulig å kontrollere hvilke personopplysninger som er blitt behandlet i IMI, når, av hvem og til hvilket formål.
4. IMI-aktører skal treffe alle nødvendige saksbehandlings- og organisatoriske tiltak for å garantere sikkerheten for de personopplysningene som de behandler i IMI, i samsvar med artikkel 17 i direktiv 95/46/EF.

Kapittel IV

De registrertes rettigheter og tilsyn

Artikkel 18

Informasjon til de registrerte samt innsyn

1. IMI-aktører skal sikre at de registrerte raskest mulig underrettes om behandlingen av deres personopplysninger i IMI, og at de har tilgang til informasjon om sine rettigheter og om hvordan de utøves, herunder om identiteten og kontaktopplysningene til den behandlingsansvarlige eller dennes eventuelle representant, i samsvar med artikkel 10 eller 11 i direktiv 95/46/EF og den nasjonale lovgivning som er i samsvar med nevnte direktiv.
2. Kommisjonen skal offentliggjøre følgende informasjon på en måte som gjør den lett tilgjengelig:
 - a) informasjon om IMI i samsvar med artikkel 11 og 12 i forordning (EF) nr. 45/2001, på en klar og forståelig måte,
 - b) informasjon om aspekter ved vern av personopplysninger i forbindelse med framgangsmåter for forvaltningsansvar i IMI som nevnt i artikkel 11 i denne forordning,
 - c) informasjon om unntak fra eller begrensninger i de registrertes rettigheter som nevnt i artikkel 20 i denne forordning,
 - d) typer av framgangsmåter for forvaltnings-samarbeid, vesentlige IMI-funksjoner og kategorier opplysninger som kan behandles i IMI,
 - e) en fullstendig liste over alle gjennomføringsrettsakter eller delegerte rettsakter om IMI som er vedtatt i henhold til denne forordning eller en annen unionsrettsakt, og en konsolidert utgave av vedlegget til

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

denne forordning og senere endringer av forordningen ved andre unionsrettsakter.

Artikkel 19

Rett til innsyn, retting og sletting

1. IMI-aktører skal sikre at de registrerte på en effektiv måte og i samsvar med nasjonal lovgivning kan utøve sin rett til innsyn i opplysninger om seg selv i IMI, og retten til å få unøyaktige eller ufullstendige opplysninger rettet, og ulovlig behandlede opplysninger slettet. Den ansvarlige IMI-aktøren skal foreta retting eller sletting så snart som mulig og senest 30 dager etter at anmodningen fra den registrerte er mottatt.
2. Dersom en registrert gjør innsigelser mot nøyaktigheten eller lovligheten av opplysningene som er blokkert i henhold til artikkel 14 nr. 1, skal en merknad om dette registreres sammen med den riktige og rettede opplysningen.

Artikkel 20

Unntak og begrensninger

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen dersom de i nasjonal lovgivning i henhold til artikkel 13 i direktiv 95/46/EF innfører unntak fra eller begrensninger i de registrertes rettigheter som fastsatt i dette kapittel.

Artikkel 21

Tilsyn

1. Den eller de nasjonale tilsynsmyndighetene som oppnevnes i hver medlemsstat og tildeles fullmakter som omhandlet i artikkel 28 i direktiv 95/46/EF («nasjonal tilsynsmyndighet»), skal uavhengig overvåke at IMI-aktørene i deres medlemsstat behandler personopplysningene på lovlig måte og skal særlig sikre at de registrertes rettigheter i henhold til dette kapittel, verns i samsvar med denne forordning.
2. EUs datatilsynsmann skal overvåke og bestrebe seg på å sikre at Kommisjonens behandling av personopplysninger i sin egenkap som IMI-aktør, utføres i samsvar med denne forordning. De pliktene og fullmaktene som er omhandlet i artikkel 46 og 47 i forordning (EF) nr. 45/2001, får tilsvarende anvendelse.
3. Den nasjonale tilsynsmyndighet og EUs datatilsynsmann skal innenfor hver sin kompetanse sikre et samordnet tilsyn med IMI og med IMI-aktørenes bruk av dette.

4. EUs datatilsynsmann kan etter behov innkalle de nasjonale tilsynsmyndighetene til møte med henblikk på å sikre et samordnet tilsyn med IMI og med IMI-aktørenes bruk av dette, som nevnt i nr. 3. Kostnadene i forbindelse med slike møter skal bæres av EUs datatilsynsmann. Nærmere arbeidsmetoder til dette formål, herunder saksbehandlingsregler, kan utvikles i fellesskap etter behov. En felles rapport om virksomheten skal sendes til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen minst hvert tredje år.

Kapittel V

Geografisk virkeområde for IMI

Artikkel 22

Nasjonal bruk av IMI

1. En medlemsstat kan bruke IMI med henblikk på forvaltningssamarbeid mellom kompetente myndigheter innenfor dens territorium i samsvar med nasjonal lovgivning, såfremt følgende vilkår er oppfylt:
 - a) at det ikke kreves vesentlige endringer i de eksisterende framgangsmåtene for forvaltningssamarbeid,
 - b) at den nasjonale tilsynsmyndigheten er blitt underrettet om den planlagte bruken av IMI, når dette kreves i henhold til nasjonal lovgivning, og
 - c) at det ikke fører til at IMI vil fungere mindre effektivt for IMI-brukerne.
2. Når en medlemsstat har til hensikt å gjøre systematisk bruk av IMI til nasjonale formål, skal den underrette Kommisjonen om dette og be om forhåndsgodkjenning. Kommisjonen skal undersøke om vilkårene i nr. 1 er oppfylt. Når det er nødvendig, og i samsvar med denne forordning, skal medlemsstaten og Kommisjonen inngå en avtale der blant annet de tekniske, finansielle og organisatoriske ordningene for nasjonal bruk, herunder IMI-aktørenes ansvarsområder, fastsettes.

Artikkel 23

Informasjonsutveksling med tredjestater

1. Opplysninger, herunder personopplysninger, kan utveksles gjennom IMI i samsvar med denne forordning mellom IMI-aktører i Unio-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

nen og personer med tilsvarende stilling i en tredjestat, såfremt følgende vilkår er oppfylt:

- a) opplysningene behandles i henhold til en bestemmelse i en unionsrettsakt angitt i vedlegget, og en tilsvarende bestemmelse i tredjestaten,
 - b) opplysningene utveksles eller gjøres tilgjengelige i henhold til en internasjonal avtale som fastsetter:
 - i) at tredjestater skal anvende en bestemmelse i en unionsrettsakt som er angitt i vedlegget,
 - ii) at IMI skal brukes, og
 - iii) hvilke prinsipper og nærmere regler som gjelder for utvekslingen, og
 - c) den gjeldende tredjestaten sikrer et passende vern av personopplysninger i samsvar med artikkel 25 nr. 2 i direktiv 95/46/EF, herunder passende garantier for at de opplysningene som behandles i IMI, bare brukes til det formålet som de opprinnelig ble utvekslet for, og Kommisjonen har vedtatt en beslutning i samsvar med artikkel 25 nr. 6 i direktiv 95/46/EF.
2. Når Kommisjonen er en IMI-aktør, får artikkel 9 nr. 1 og 7 i forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse på all utveksling av personopplysninger som behandles i IMI, med personer med tilsvarende stilling i en tredjestat.
 3. Kommisjonen skal offentliggjøre i *Den europeiske unions Tidende* en liste som løpende skal ajourføres, over tredjestater som er godkjent for å utveksle opplysninger, herunder personopplysninger, i samsvar med nr. 1.

Kapittel VI

Sluttbestemmelser

Artikkel 24

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av en komité. Nevnte komité skal være en komité i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikkel 25

Overvåking og rapportering

1. Kommisjonen skal hvert år avlegge rapport til Europaparlamentet og Rådet om hvordan IMI fungerer.
2. Innen 5. desember 2017 og deretter hvert femte år skal Kommisjonen avlegge rapport til EUs datatilsynsmann om aspekter som gjelder vern av personopplysninger i IMI, herunder datasikkerhet.
3. Med henblikk på utarbeidingen av rapportene nevnt i nr. 1 og 2, skal medlemsstatene gi Kommisjonen all informasjon som er relevant for anvendelsen av denne forordning, herunder om anvendelsen i praksis av de kravene til vern av personopplysninger som er fastsatt i denne forordning.

Artikkel 26

Kostnader

1. Kostnader til utvikling, fremmende tiltak, drift og vedlikehold av IMI skal finansieres over Den europeiske unions alminnelige budsjett, uten at det påvirker ordningene i artikkel 22 nr. 2.
2. Med mindre annet er fastslått i en unionsrettsakt, skal kostnadene til IMI-virksomheten på medlemsstatsplan, herunder til menneskelige ressurser til opplæring, fremmende tiltak og teknisk bistand (brukerstøtte) samt forvaltning av IMI på nasjonalt plan, bæres av den enkelte medlemsstat.

Artikkel 27

Oppheving

Vedtak 2008/49/EF oppheves.

Artikkel 28

Effektiv anvendelse

Medlemsstatene skal treffe alle de tiltak som er nødvendige for å sikre IMI-aktørenes faktiske gjennomføring av denne forordning.

Artikkel 29

Unntak

1. Uten hensyn til artikkel 4 i denne forordning kan det IMI-forsøksprosjektet som ble innledet 16. mai 2011 for å prøve IMIs egnethet til å gjennomføre artikkel 4 i europaparlaments- og rådsdirektiv 96/71/EF av 16. desember 1996

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 102/2015 av 30. april 2015 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»)

om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting¹², fortsette på grunnlag av de ordningene som ble utarbeidet før denne forordning trådte i kraft.

2. Uten hensyn til artikkel 8 nr. 3 og artikkel 12 første ledd bokstav a) og b) i denne forordning når det gjelder gjennomføringen av bestemmelsene om forvaltningssamarbeid i SOLVIT-rekommandasjonen gjennom IMI, kan Kommisjonen medvirkning til framgangsmåter for forvaltningssamarbeid og den eksisterende muligheten for eksterne aktører fortsette på grunnlag av de ordningene som ble utarbeidet før denne forordning trådte i kraft. Den perioden som er nevnt i artikkel 14 nr. 1 i denne forordning, skal være 18 måneder for personopplysninger behandlet i IMI med henblikk på anvendelsen av SOLVIT-rekommandasjonen.
3. Uten hensyn til artikkel 4 nr. 1 i denne forordning kan Kommisjonen innlede et forsøksprosjekt for å vurdere om IMI er et effektivt, kostnadseffektivt og brukervennlig verktøy til gjennomføring av artikkel 3 nr. 4, 5 og 6 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/31/EF av 8. juni 2000 om visse rettslige aspekter ved informasjonssamfunnstjenester, særlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel»)¹³. Senest to år etter at dette forsøksprosjektet er innledet skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet den vurderingen som er nevnt i artikkel 4 nr. 2 i denne forordning, som også skal omfatte samhandlingen som gjelder forvaltningssamarbeidet innenfor det systemet for forbrukervernsamarbeid som ble opprettet i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2006/2004 av 27. oktober 2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndheving av forbrukervernlovgivning («Forordning om forbrukervernsamarbeid»)¹⁴, og innenfor IMI.
4. Uten hensyn til artikkel 14 nr. 1 i denne forordning skal perioder på høyst 18 måneder som er vedtatt på grunnlag av artikkel 36 i direktiv 2006/123/EF, med hensyn til forvaltningssamarbeid i henhold til kapittel VI i nevnte direktiv, fortsatt få anvendelse på dette området.

¹² EFT L 18 av 21.1.1997, s. 1.

¹³ EFT L 178 av 17.7.2000, s. 1.

¹⁴ EUT L 364 av 9.12.2004, s. 1.

Artikkel 30

Ikraftttredelse

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Strasbourg, 25. oktober 2012.

For Europaparlamentet *For Rådet*

M. SCHULZ

A. D. MAVROYIANNIS

President

Formann

VEDLEGG

Bestemmelser om forvaltningssamarbeid i unionsrettsakter som gjennomføres gjennom IMI, som nevnt i artikkel 3

1. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/123/EF av 12. desember 2006 om tjenester i det indre marked¹⁵: Kapittel VI artikkel 39 nr. 5 samt artikkel 15 nr. 7, med mindre det er gitt melding som fastsatt i sistnevnte artikkel, i samsvar med direktiv 98/34/EF.
2. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner¹⁶: artikkel 8, artikkel 50 nr. 1, 2 og 3, og artikkel 56.
3. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EF av 9. mars 2011 om anvendelsen av pasientrettigheter ved helsetjenester over landegrensene¹⁷: artikkel 10 nr. 4.
4. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1214/2011 av 16. november 2011 om yrkesmessig veitransport av kontanter i euro over landegrensene mellom medlemsstatene i euroområdet¹⁸: artikkel 11 nr. 2.
5. Kommisjonsrekommandasjon av 7. desember 2001 om prinsipper for bruk av «SOLVIT» — problemløsningsnettverket for det indre marked¹⁹: Kapittel I og II.

¹⁵ EUT L 376 av 27.12.2006, s. 36.

¹⁶ EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22.

¹⁷ EUT L 88 av 4.4.2011, s. 45.

¹⁸ EUT L 316 av 29.11.2011, s. 1.

¹⁹ EFT L 331 av 15.12.2001, s. 79.

